

[Mimi Jakobsen]

nogle flygtninge ind, der naturligvis får lejligheden forud for dem. Jeg understreger, at det er en konvention, vi har tiltrådt, og jeg finder den helt rimelig i betragtning af, at disse mennesker så at sige er blevet revet op med rode.

Med hensyn til udvisningerne er det CDs principielle standpunkt, selv om det er noget generelt, at der ikke bør udvises for mindre forseelser eller forhold end overtrædelse af straffeloven, og selv i disse tilfælde bør der være plads for et skøn, som bl. a. bør tage hensyn til, hvor lang tid pågældende har været her, hvilke familieforhold og relationer der eksisterer, hvilken grad af assimilering, f. eks. den sproglige, vedkommende har været underkastet.

Nu ser jeg i betænkningen, at det foreslås, at udvisningsmulighederne begrænses, så fremt udlændinge lovligt har opholdt sig her i mere end 2 år, og at der sker en yderligere begrænsning, når vedkommende har opholdt sig her i mere end 5 år. Det synes jeg umiddelbart lyder rimeligt. Nu er det altså et tilfældigt citat, jeg har kunnet plukke ud af betænkningen på side 10, som jeg har citeret, men det er i hvert fald noget, som vi meget gerne vil se på.

Så vil jeg forsøge at plukke nogle enkelte af de problemer ud, som er nævnt i det meget fyldige bilagsmateriale; det kan naturligvis kun blive sporadisk.

VS gør en del ud af spørgsmålet om daginstitutioner. Jeg betragter naturligvis daginstitutioner som en udmærket foranstaltning. Det er også givet, at daginstitutioner for gæstearbejdere må være det samme tilbud, som det er for danskere, men man kan naturligvis ikke undgå at ryge ind i nogle konfrontationer med et traditionelt familiemønster, som eksisterer hos gæstearbejderne, og som man jo nok skal være noget varsom med at pille ved. Noget andet gør sig gældende, når børnene kommer i den undervisningspligtige alder, for der er ikke nogen tvivl om, at man er underkastet undervisningspligten.

Jeg har heller ingen løsning på de sprogproblemer, som af næsten alle er blevet fremhævet som nogle af de mest væsentlige, spørgsmålet om dobbelthalvsprogetheden. Jeg ved, at der er flere kommuner, der er i gang med forskellige forsøg på dette område, og jeg regner da også med, at det bliver et

problem, vi i allerhøjeste grad kommer til at beskæftige os med i uddannelsesudvalget.

Der er noget, der tyder på, at man skal vente disse danskundervisningen, til man har fået skabt disse sproglige begreber hos barnet, altså til ca. 10 års alderen. Problemet er på den anden side, at disse elever også bør kunne følge med, således at de rent fagligt får en uddannelse, der gør, at de kan vælge mellem at få en bedre og højere uddannelse her i landet for så enten at gøre tjeneste her i landet og eventuelt at vende tilbage til deres eget land og gøre en indsats i genrejsningen i det land, hvor de nu kommer fra. Vi har bl. a. i min egen kommune, kan jeg sige, set adskillige eksempler på, at disse indfødte lærere, der har undervist børnene på deres eget sprog, har haft et meget positivt virke som kontaktpersoner mellem officielle myndigheder og familien, og det er i allerhøjeste grad påkrævet.

Så har jeg også bemærket, at venstresocialisterne i deres bilagsmateriale har forsøgt at drage den såkaldte mexikanersag ind i denne debat. Det mener jeg overhovedet ikke er relevant. Denne mexikanersag blev afgjort i regeringens interne sikkerhedsudvalg, og det er ikke noget, der hører hjemme i denne forbindelse. I øvrigt synes jeg, når man nu har refereret til ombudsmanden adskillige gange, at man måske også burde have trukket ombudsmanden ind i forbindelse med denne sag, da man nu lægger så meget vægt på den, hvor ombudsmanden jo som bekendt kunne tilslutte sig den beslutning, der blev truffet.

Med hensyn til narkotikahandelen må jeg sige, at jeg naturligvis fuldt ud deler hr. Hagen Hagensens syn på narkotikahandelen. Jeg betragter det også som en af de mest afskyelige forbrydelser, der findes. Omvendt må jeg altså sige, at jeg ikke på nogen måde kan være enig i, at personer, der har opnået dansk statsborgerskab, skal kunne fratages dette igen på grund af en dom for narkotikahandel. Vi kan ikke operere med første og anden rangs statsborgere. Har man statsborgerskab, så har man statsborgerskab.

Hr. Ole Espersen kom ind på spørgsmålet om de kommuner, som i særlig grad er blevet ramt af eller i hvert fald har fået specielt store problemer i forbindelse med gæstearbejderne. Jeg er meget glad for hr. Ole Espersens konklusion om, at bloktilskudsordningen ikke i tilstrækkeligt omfang tilgodeser